

גיליון מס' 13

פרשת "יתרו"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

סיבת הכעס

השבוע בסייעתא דשמיא נתחיל להסביר על עניין הכעס ובהמשך נביא גם את הפיתרון. הכעס נובע מכמה סיבות, כאשר העיקרית שבהם היא מידת "הגאוה", ולכן הבאתי פרק זה שמדבר בנושא מידת הכעס מיד אחרי מידת הענווה, כיון שמידת הענווה מביאה למידת הסבלנות. אשתדל הביא לפניכם כמה אירועים שגורמים לאדם לכעוס, ובע"ה אנסה להסביר את סיבת הכעס. אדם שפגע בחברו במילים קשות ובלשון מזלזלת, מיד מתעורר כעס בליבו של החבר הנפגע, ופעמים שיוצא החוצה בדרך של צעקות, גידופים, איומים, או העלבה בחזרה, וישנם מקרים שהתגובה היא שתקפה רועמת, והקפדה בלב, ופעמים שמחכה בכיליון עיניים לזמן הנקמה.

כמה אנחנו שווים

כעס זה נובע מהמחשבה שאנחנו שווים הרבה, ואיך העיז מאן דהו לדבר או לחשוב דברים כאלו עלינו, הרי אנחנו חכמים, אנחנו מוצלחים, אנחנו עוזרים לזולת. כך גם מרגיש בעל שאשתו פגעה ברגשותיו, אני, כך מגיע לי, אניף שעשיתי בשבילה כל כך הרבה, אני שדואג לכל מחסורה אני ואני... וזה מה שמגיע לי בתמורה? וכן להיפך אישה שבעלה דיבר עליה בנימת זלזול, מיד צפים במחשבותיה כל הדברים הטובים שעשתה, ומסקנתה - זה לא מגיע לי... אם הבן שלכם חלילה התחצף אליכם, תשאלו מיד את עצמכם מדוע אנחנו כועסים, על פי רוב הסיבה האמיתית של הכעס היא "ככה אתה מדבר אלי? אני שהבאתי אותך לעולם? טיפלתי בך פרנסתי אותך? אני אבא שלך? איך אתה מדבר אלי?"

גם כעס זה נובע ממידת הגאוה!

אין כוונתי שאין להעמיד את הבן במקומו על דבריו, ואפילו להרים את הקול עליו כדי לחנכו, אבל - למה לכעוס? רב שמוסר שיעור לתלמידיו, ובמהלך השיעור קם על רגליו אחד מהנוכחים, ואומר "הרב זה לא נכון מה שאתה אומר!" על פי רוב כעס מסוים נכנס לליבו של הרב. אני טועה? אני שלמדתי תורה כל כך הרבה? אני שכולם משבחים את כוח סברתי בעיון? ועוד מי אומר לי את זה, תלמיד שלא למד עשירית ממני תורה, הוא אומר שאני טועה? גם כעס זה שורשו במידת ההתנשאות, שאת תרופתה הבאתי בפרק הקודם. ה - אני... אשה שידועה בסגנון לבושה המהודר והיפה, והנה נישאת אליה חברתה ואומרת לה: "מה זה הבגדים האלה? אין לך טעם טוב בבגדים!" ואז מיד מתפרצת בתוכה צעקה: "לי אין טעם טוב? אני שכולן באות להתיעץ איתי בנושא הלבוש? אני שקיבלתי כל כך הרבה מחמאות מחברות על סגנון לבושי, ובנוסף החברה הזאת שבעצמה לא יודעת לבוש יפה מהו, והיא מעיזה להעיר לי?"

אתם ודאי מבינים את סיבת הכעס - "גאוה".

עשיר גדול שרגיל לתת צדקות הרבה, והנה כשהגיע אליו ראש ישיבה חשוב לבקש עזרה עבור ישיבתו, נתן לו ש"ק על סך חמש מאות דולר, למראה השיק אמר לו הרב "למי זה ישיק? יש לי חמש מאות תלמידים!" וכמובן רומז לו על קמצנותו, והלך. מיד העשיר חושב בליבו: "איך הוא לא מתבייש ממני? אני שמחלק בכל שנה למעלה ממיליון דולר לצדקה? אני שהזכויות שלי עולות על ראש הישיבה בכפל כפלים, וכך הוא מדבר אלי? אם רק היה יודע העשיר שהוא בסך הכל כספת של הבורא יתברך, להחזיק את הכסף ולחלקו לנזקקים, לא היה כועס, מפני שהיה יודע מיעוט ערכו. בקשת מאשתו שתכין לך לארוחת ערב מאכל שאהוב עליך, ובמהלך היום אפילו חשבת מידי פעם על ארוחת הערב שמחכה לך. והנה זה פלא - כשהגעת לביתך חשכו עיניך, מבלי כל הכנה מוקדמת, לא פחות ולא יותר, שניצל תירס (מבלי לזלזל בתירס)! זה מה שהכניח לך אשתך להיום, ולא רק שלא בישלה עבורך את משאלות ליבך, אלא גם לא נשארה לאכול יחד איתך את ארוחת הערב, וברוב

"חכמתה" נסעה לקניות עם חברותיה. "אני שעובד כל כך קשה לפרנס אותה מגיע לי לאכול אוכל קפוא? ועוד לבד? אישה אחרת בוודאי הייתה מעריכה אותי יותר אחרי כל מה שעשיתי עבורה". - כך חושב בעל הגאוה. ולעומתו השפל והסבלן - אומר בליבו: "בודאי שקרה משהו מייוחד, שרעייתי שנאמנה לי תמיד, היום לא הצליחה להכין לי מאכל טעים, וגם אם לא קרה משהו מייוחד מי אמר שמגיע לי יותר מאוכל קפוא, ובכלל הפרנסה בביתי היא בזכות אשתי ולא בזכותי. ותודה לאל יתברך שהיא עדיין מקבלת אותי אם כל מגרעותיי". איש עסקים מוכשר וחרוץ, שבמהלך עיסקא מסוימת "נעקץ" ע"י זוג רמאים בסכום כסף גדול. לאחר שעיקל את הדברים מתחיל הכעס הפנימי על עצמו: "איך נתתי להם כל כך הרבה כסף בלי לקחת בטחונות? איך הייתי כל כך טיפש להאמין להם? הרי אני כל כך הרבה שנים כבר עושה עסקים? וכך ממשיך לאכול את עצמו. וכל כך למה? משום שהוא חושב שהוא מושלם ואין אצלו מושג של טעות, ולכן הוא כועס. אבל אם רק ישיכל להבין שהוא בסך הכל בן אדם, וכשגוזר השם יתברך להפסיד ממון, אין בידו לעשות מאומה כדי למנוע זאת.

לסיכום - לדעת את חסרונותינו, ולא לכעוס על כל טעות שעשו כלפינו אחרים, או שעשינו אנחנו.

הדרישה לשלמות

ישנה סיבה נוספת להתפרצות מידת הכעס, והיא - הדרישה לשלמות! אדם שדורש מושלמות מעצמו ומאחרים, חייזו יהיו מלאים באכזבות וכעסים. בעל מפעל גדול שמזכירתו שכחה להתקשר ללקוח חשוב, מיד קופצת מחשבות בליבו "איך אפשר לשכוח דבר כל כך חשוב?". ובדרך כלל יוציא את זה החוצה במילים לא נעימות על המזכירה, וזאת משום שחושב שבני אדם מושלמים ואינם אמורים לשכוח דבר, בו בזמן שכולנו יודעים שאין אדם בעולם שאינו טועה או שוכח לפעמים דברים חשובים. בעל שכועס על אשתו כשהבית לא מספיק נקי לדעתו, מפני שהוא חושב שאשתו צריכה לעבוד כמו מכונה בלי להתעייף, ואפילו שטיפלה מבוקר עד ערב בילדים שלהם, בישלה ארוחת בוקר צהריים וערב, וניקתה את ביתם כפי יכולותיה, עדיין זה לא מספיק עבורו, אשתו צריכה להיות מושלמת, וכמובן שהוא שוכח כמה הוא "מושלם", ואין לו ספק שהוא היה עושה את זה טוב יותר לעומתה. לפני שנעביר ביקורת, קודם כל נבין שהאיש הוא בסך הכל בן אדם, אדם שיש לו מגבלות, ואין שום אדם בעולם מושלם. אדם שניגש למבחן ברבנות, או להבדיל לקבלת תואר מסוים, וקיבל ציון ממוצע, מיד כועס הוא בליבו על הבוחן או על עצמו - "איך לא קיבלתי ציון מושלם? אני?" חייב להגיע לשלמות! ובמקום שישיג על זה שזיכה אותו השם יתברך לעבור את המבחן, הוא כועס על הנקודות שהפחיתו לו. בעולם המקצועי קוראים לזה "רואה את העולם שחור ולבן" - דהיינו אדם שחושב או שזו הצלחה מושלמת, או כישלון מוחלט, ולכן הוא מלא בכעסים על כל העולם, על הנהגים בכביש שפעמים סוטים מהנתיב שלהם, הוא מתמלא בזעם איך הם לא שמים לב? (אצלו זה אף פעם לא קורא). ואם חלילה ראה מישהו שעובר עבירת תנועה (דבר שכמובן אסור), שוב מתמלא חימה, איך הוא לא רואה את התמרורים? וכך כל דבר שרואה בעולמו הנפלא, מחפש ומוצא חוסר שלמות, וכמובן מתמלא בטענות. אדם שכזה על פי רוב שרוי בדיכאון, פעמים קל ופעמים עמוק, מפני שהוא לא נהנה משום דבר בחייו, שהרי אין שלמות, כשם שאין גבר מושלם כבן זוג, כך אין אישה מושלמת כבת זוג. וכך הדידה שיקנה יחפש וימצא בה פגמים, כך גם בילדים שיזכה מאת ה' יתברך ימצא שהם לא גאוניים ומושלמים כמו שציפה, וגם אצל חבריו לא ימצא את מבוקשו, מפני שלא יהיו פנויים עבורו תמיד כמו שהוא מצפה.

זמני כניסה ויציאת השבת

ת"א	י-ם	ח'פ'ה	ב"ש
16:52	16:55	16:52	16:55
17:44	17:47	17:44	17:47
18:18	18:22	18:18	17:21

לעילוי נשמת
אסתר טרה בת חיריה

לרפואת
מרגלית חיה בת אילנה שרה
רפאל בן רחל

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 12,000 עותקים

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

סיפר רבי צמח מאזוז שליט"א: בשנת תשנ"ד הגיע הבבא אלעזר זיע"א למעונו של מרן, תוך כדי שאל רבי אלעזר את רבינו: "כבודו יאמר לי במה זכה רבינו שכל בניו הם תלמידי חכמים צדיקים ומזכי הרבים? תמורת מה זכה כבודו לכך? התחמק רבינו וענה: ה' זיכה אותי ונתן לי, אמר לו רבי אלעזר, לא! אין דבר כזה בודאי שזה תמורת משהו, וכי בגלל שרבינו עמל בתורה? או בגלל שרבינו מזכה את הרבים? שוב ענה לו רבינו, "ה' נתן לי" אמר לו רבי אלעזר לא! אין דבר כזה בודאי שזה תמורת משהו, וכי בגלל שרבינו עמל בתורה? או בגלל שרבינו מזכה הרבים? שוב ענה לו רבינו "ה' נתן לי" רבי אלעזר התעקש ואמר "אני לא אזוז מפה עד שרבינו יגלה לי את הסוד", וכך לחץ ולחץ עד שרבינו לא הצליח לעמוד נגד הלחץ וגילה את הסוד הגדול וכך אמר, אתה יודע לפני עשרות שנים הייתי דיין בבית הדין ובאים זוגות להתגרש, רוב הנשים הבאות לבית הדין אינן לבושות בצניעות והיינו צריכים לחקור ולדרוש לדבר ולנסות להשכין שלום, זה לא פשוט כלל וכלל ולפעמים נמשך הרבה זמן הדיון, אף פעם לא הרמנו את העיניים חס ושלום לראות את המדברים, מסיפור זה רבותי אפשר ללמוד כמה אפשר לזכות ע"י שמירת העיניים. שבת שלום

שאלות ותשובות ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

ש. האם מותר לנפח בלון בשבת?

ת. אסור לנפח בלון בשבת אם זו הפעם הראשונה שמנפחים אותו, שהרי זה דומה למה שכתב מרן בס' שמי' שאסור להניח מוחין בכר בפעם הראשונה משום מתקן כלי, אולם אם כבר נפחו את הבלון קודם השבת מותר לנפחו בשבת ובלבד שלא יקשור את הבלון.

ש. בשבת האחרונה שמתי קוביות קרח בכוס ועל זה מזגתי קולה, חבר שלי העיר לי שזה לרסק קרח בידיים וזה שונה מלשים קרח על הקולה שאז הכול נימוח מאליו, זה נכון?

ת. מותר לשפוך משקה על גבי קוביות קרח שהרי לא רואים את הקרח שנימוח מפני שמתערב יחד עם המשקה וכמו שפירש רש"י את האיסור של ריסוק הקרח מפני שנראה כבורא את המים ואם אינו נראה בעין מותר.

ש. לאחר חזרת הש"ץ בתפילת שחרית כשאומרים נפילת אפיים. אשרי. ובא לציון. שיר של יום. החזן מאוד ממהר ואני לא מספיק לסיים לפני הקדיש, האם מותר לי להמשיך לקרוא בזמן הקדיש? (אני עונה אמן)

ת. מותר להמשיך לקרוא בזמן הקדיש ובלבד שיענה על כל האמנים ובמיוחד "יהא שמיא רבא" וכ"כ במשנ"ב.

ש. מה מברכים על לחמניות שכתוב עליהם שברכתם מזונות המצויים היום בחנויות?

ת. אין לסמוך על הכתוב על גבי הלחמניות אלא קודם הברכה יטעם מהלחם ניה ואם ניכר טעם של סוכר או תבלין אחר יברך "בורא מיני מזונות" ואם אינו ניכר טעם התבלין יברך "המוציא".

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

תגובת שרשרת.

בעיצומה של שימחת תורה. נגש אלי יהודי מבוגר, עם שאלה. מהי הדרך לזכות בהצלחה בלימוד התורה? משאלתו היה ניכר שיש תשובה באמתחתו. המתנתי בסבלנות. ואכן מיד המשיך ואמר. שאלה זו שאל החפץ חיים, את סבי!!! לקח "החפץ חיים" סידור תפילה, ופתח בסוף תפילת שמונה עשרה. והראה לסבי את המילים הבאות. "אלוקי, נצור לשוני, מרע. / ושפתותי, מדבר מרמה. / ולמקללי, נפשי תידום!!! / ונפשי, כעפר לכל תהיה." רק אז – אמר הח"ח במתק לשונו – אנחנו אומרים "פתח ליבי בתורתך"!!! הדרך לסייעתא דשמיא בלימוד עוברת דרך בן אדם לחברו. הגמ' בשבת מספרת על גוי שבא להתגייס לפני הלל הזקן עם תנאי שייבאר לו את היסוד המרכזי עליו עומדת כל התורה כולה. הלל הזקן השיבו מה ששנוא עליך לא תעשה לחברך. ובשפה תורנית ואהבת לרעך כמוך. במקביל בגמ' במכות מבארת שבתחילה עמדה התורה על 613 עיקרים. ובא דוד המלך והעמיד דן על 11 עיקרים. (עיי' ברש"י שם). ובסוף הגיע חבקוק הנביא והעמיד על עיקר אחד. והפלא הוא, שאותו עיקר, איננו "ואהבת לרעך כמוך" אלא ענין האמונה. "צדיק באמונתו יחיה" השאלה: האם נסתר יסודו של הלל הזקן, מדברי חבקוק הנביא? התשובה היא: שני הדברים, יסוד אחד הם. אדם שלא נטועה בליבו

אמונה חזקה וצרופה "שאין עוד מלבדו". "אמת מלכנו. ואפס – זולתו". אין שום סיכוי בעולם, שיוכל להגיע ל"ואהבת לרעך כמוך". כי כיצד יכול לאהוב את השני, אם הוא חש שהוא לוקח את חלקו או משיג את גבולו? אבל כאשר ישנה אמונה שהכל מאתו יתברך, ואין אדם נוגע במוכן לחברו, כמלוא נימה. כעת אפשרי, וקל יותר, לאהוב זה את זה. הגמ' ביומא מביאה בשמו של בן עזאי, דבר חיזוק עצום, באמונה ורוע. "מכאן אמר בן עזאי: בשמך יקראוך, ובמקומך ישיבוך, ומשלך יתנו לך". וביאר רש"י "לא ידאג אדם לומר: פלוני יקפח פרנסתי, כי על כרחך, בשם יקראוך לבא ולשוב במקומך". בישיבה בעיירה בוסיר בצרפת. אחד הבחורים איחר לחדר האוכל. חבריו הניחו מנת העוף בצלחתו. אך על עדן החלון, ישב חתול רעב, שקפץ בזריזות ולקח את מנת העוף. רגע לאחר מכן, נכנס הבחור. החברים התנצלו בפניו, שהחתול לקח את העוף שלו. השיב להם הבחור. "החתול, מעולם לא לקח את העוף שלי החתול לקח את העוף שלו, כי במזומן לי אף אחד לא יכול לגעת". האמונה היא הבסיס לאחדות. והאחדות פותחת שערי לימוד, וסייעתא דשמיא. ואכן בפרשתנו אנו מוצאים כאשר עם ישראל התאחדו, כאיש אחד בלב אחד. זכו לקבלת התורה. כעת, הסייעתא דשמיא בלימוד, תלויה בעבודת המידות שלנו... שבת שלום.

לאשת חיל

כיוון שעלי אף אחד לא יודע, על זה אף אחד לא מעריך ומפרגן לך, אין לך שום גאווה מזה. בדרך כלל אף אחד לא יאמר לך "תודה שקמת עבורי בלילה למרות שהיית כל כך עייפה", זה התפקיד שלך שקיבלת על עצמך בטבעיות כי כך את בנויה – להעניק. אך רק בורא כל העולם יודע הכל, רק אבא שלך שומע ורואה את ההרגשות שלך, את הכוונות והמעשים שלך – הוא היחיד שיודע את המאמץ שלך והיחיד שטופח על שכמך ואומר "אני רואה ומעריך את המסירות שבה את מגדלת את הפקדונות שהפקדתי בידיך".

הידיעה וההרגשה הזאת מחממת את הלב... מרגיעה ונותנת כח להמשיך. עצם הידיעה שאבא שלך אוהב אותך ואת מעשיך, יודע את עמלך ונותן לך נשיקות בכל רגע, השגחות פרטיות מדוקדקות – בכל פעימת לב של הילדים, כל לידה, כל עמידה והליכה שהגב לא כואב והרגליים מתפקדות... זה מעודד, משמח ואף מרגש. ההרגשה הזאת אמורה לגרום לנו לרקוד משמחה גם באמצע הלילה שקמים ואין כח, אמורה לתת לנו כח לעשות בשמחה ולא לקרוס מהנטל. עבודות האישה מעמיסות ככל שיהיו אלו הן המצוות המקרבות אותנו לתכלית, היהלומים שאף פעם לא כבדים שאנו רק רוצות לחטוף כמה שיותר.

אישה צריכה להכיר את מעלתה, לדעת את כוחה ולהודות להשם שנתן לה את הכבוד להיות שותפה איתו בהקמת דור ההמשך ובבניית בית מקדש מעט, בהשראת שלום בבתים. זה לא מובן מאליו. ברגע שנסתכל על השרה כלא מובנת מאלוהים נעריך אותה יותר, נעריך את עצמנו יותר ונשמח בכל דבר שעד עכשיו היה נראה פשוט.

שבת מבורכת!

התינוק בוכה, הבית בלגן, צריך לגזור ציפורניים לקטנים, להכין כריכים לגדולים, הכביסה עומדת ומחכה לגואל שיקפל אותה, האוכל עוד רגע מוכן, הכיורים מלאים 5 דקות בדיוק לאחר שהתרוקנו, סלי הכביסה עולים על גדותיהם, עוד שעה תור עם הילדה לטיפת חלב ועוד ועוד... כל זאת ואמא בחופשת לידה – מישוה אמר חופשה?! עיקר הבית עסוקה עד מעל הראש... יש לה המון פרטים לזכור, המון דברים לטפל ולעשות... מנכ"לית הכי עסוקה שיש. איך שומרים על שפיות? הכיצד שומרים על איוון מתאים בכדי להמשיך לתת לסביבה? איך ומתי תיתן לעצמך? איפה היא בסדר העדיפויות? איך בכלל תזכור שהיא גם חשובה? הכיצד תעריך את עבודתה גם אם היא לא הכי מושלמת?

"היא אמא טובה יותר ממני", "הלוואי והייתי כמוה", "אני מאחלת לילדיי אמא רגועה יותר" – אלו ועוד משפטים נשנים וחוזרים מפיות האמהות הצדקניות בדורנו. חשוב מאוד לכל אם יהודייה להעריך את עבודתה, להבין שהיא עושה עבודת קודש של ממש. להקים בית יהודי ולגדל דור ישרים מבורך זה לא מה בכך, הבית שלנו הוא בית מקדש מעט, מקום להשראת השכינה הקדושה. לא כדאי לרצות להיות מישוה אחרת, לרע לא לחשוב שאת אמא לא טובה – כל אחת עושה את ההשתדלות המקסימלית עבור זה והילדים סופגים גם כן את הכוונות הטובות של ההורים, את הרצון האמיתי להיות אמא טובה. לגדל ילדים, לסדר בית שיהא נעים ולהיות אשת חיל בו זמנית זה לא מובן מאליו. אלו המון מצוות שהקב"ה מזכה אותך רגע רגע, אז כנראה שאת מאוד חשובה!

כל החלת טיטול, כל קימה באמצע הלילה, כל הכנת בקבוק וגזירת ציפורן הם מצוות יקרות מפז! מצוות חסד אמיתיות עם אנשי ביתנו, השם שמח מאוד דווקא מחסד זה

פנינים מהפרשה

וַיִּשְׁמַע יְתֵרוֹ (יח, א)
מתחילה כבר ביקש יתרו להתגייר, אלא הרגיש שעדיין איננו טהור כשר במידה מספקת כדי ליהפך לאדם מישא. אבל מששמע, שאפילו לאחר קריעת ים סוף, אז "ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל הנביא", עדיין היה מוטל על ישראל להילחם נגד היצר הרע (עמלק הנהו סמל כוחות הרע שבאדם). הבין מזה כי מדרגתם העליונה של ישראל אינה מתוך שאין להם כל מלחמה ביצר הרע, כי אם חסד הוא מאת השם יתברך, המסייע להם להתגבר עליו. ממילא ראה לפניו אפשרות ליהפך לאדם מישא... (יחזקאל הרי"ם)

כִּי יָבֹא אֵלֵי הָעָם לְדִרְשׁ אֱלֹהִים: כִּי יִהְיֶה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטִי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת חֻקֵּי אֱלֹהִים (יח-טו טז)
לדאבונו הלב, ישנם יהודים רבים המדקדקים במצוות שבין אדם למקום, ומאידך מזלזלים הם בענינים שבין אדם לחברו. הללו באים אל הרב לשאול שאלה בנוגע לחשש של טריפה, אבל לעולם לא יבואו לשאול בנוגע לחשש של גזל והונאה. רק לאחר שכבר פרץ סכסוך בינו לבין חברו, הריהו גוררו לדין תורה. אלמלי היה כל אדם נזהר בממון חברו כמו בכל איסור אחר, והיה בא מלכתחילה לשאול שאלות בנידון זה- כי אז היו נמנעים הרבה משפטים ודיני תורה. לפיכך כששאל יתרו את משה, מדוע כה רבים הם המשפטים והסכסוכים בין בני ישראל- השיב לו משה, כי הסיבה לכך היא זו, שבענינים שבין אדם למקום באים תחילה לשאול שאלה- "כי יבא אלי העם לדרוש אלוקים", ואילו בענינים שבין אדם לחברו ממתינים עד אשר "כי יהיה להם דבר"– ורק לאחר פרוץ הסכסוך "בא אלי"– בא האחד להזמין את חברו לדין תורה... (הדרש והעיון)

סיפור לשבת

עמד על 12 דולר. זה המון כסף לילד בן 8, אבל עדיין לא התקרב לסכום בן אלפי הדולרים שאביו היה צריך לגייס עד סוף החודש.

למחרת בבוקר שוב התייצב ליד השולחן ובקבוקי הלימונדה. הוא מכר שלוש כוסות בלבד, אבל אז עצר נהג, קנה ממנו כוס נוספת, והחל לשוחח איתו. הילד לא ידע זאת, אך הנהג היה עורך השבועון המפורסם והנפוץ ביותר באמריקה.

בסוף השבוע תמונתו של הילד עם שלט ה'הצלח' שלצידו, התפרסמו בשער השבועון. העורך פרסם כתבת-ענק על סיפורו הנוגע ללב של הילד המנסה להציל את ביתו. באותו שבוע עצרו ליד דוכן הלימונדה שלו מאות נהגים חולפים ועוד רבים שהגיעו במיוחד מכל האזור. הילד נאלץ לגייס לעזרה את שני אחיו הגדולים ועוד חבר מהכיתה כדי לעמוד בלחץ הקונים. תוך שבועיים הוא הצליח למכור יותר מ-3000 כוסות לימונדה ולהרוויח 6000 דולר!!

הבעל ואשתו היו אחוזי התרגשות והשתאות מהנס שהתרחש לנגד עיניהם. הבן הקטן הצליח לגייס תוך זמן קצר את מחצית מהחובות הגדולים של האב. אבל זה עוד לא הסוף. גם בעל הבית של המלונית ראה את הכתבה אודות המעשה של הילד, ומשהו בליבו הקשוח זז. הוא התקשר ליהודי השוכר והודיע חגיגת כי החליט לתת לו הנחה בדמי השכירות ולהתגמש במועדי התשלום. 'תלחץ בשמי את ידו של בנך הצעיר', אמר בעל הבית, 'ותמסור לו שאני בטוח שהוא עוד יגיע רחוק'. עד כאן סיפור המעשה הנפלא. ומה הלקח שנוכל להפיק ממנו? –

אמר הגאון רבי יצחק זילברשטיין, הלקח שנוכל להפיק מהמעשה הוא – שגם אנו ילדיו הקטנים של השי"ת, רואים בצער כיצד יש כאלו המנסים להחריב את עולמו של האבא שלנו ברדיפה אחר תאוות, שקיעות בחומר ובחטא, בשפיות דמים, בולמוס של עריות, אינטרנט ועיתונות מסואבת, רדיפה אחר ממון לא כשר וכו'. ממלאים את ביתו של אבינו בלכלוך ורפש.

ומה אנו יכולים לעשות, כיצד נגרום נחת-רוח לאבא שלנו? – עם מעשה קטן אפשר להציל את עולמו כולו (להתעורר באהבתך)

מעשה ביהודי מארה"ב, ששכר מלונית קטנה סמוך לפילדלפיה המהווה מוקד משיכה לתיירים מכל העולם. במשך כמה שנים הניב העסק הכנסה נאה, אלא שאז הגיעו ימי המשבר הכלכלי הגדול. חברות גדולות פשטו רגל, בנקים קרסו בזה אחר זה, ומאות אלפי עובדים פוטרו מעבודתם והפכו למובטלים. גם עסקים שהצליחו לשרוד סבלו מהשלכות המצב, ובפרט אלו העוסקים במותרות ובדברים שאינם חיוניים. במלונית ירדה התפוסה בעשרות אחוזים, ומחודש לחודש קטנו ההכנסות.

יום אחד הגיע מועד התשלום החודשי של ימי השכירות, וליהודי לא היה כסף. הוא ביקש לחייב, אך בעל הבית היה קשוח ועקשן ולא הסכים להמתין אפילו יום אחד. היהודי הנואש הלך לבנק ושבר תכנית חיסכון שנועדה במקורה למימון נישואי ילדיו. אך גם בחודש הבא לא היו מספיק הכנסות. וכך גם בחודשים הבאים. האיש ניצל כבר את כל חסכוניותו, וסופו של המשבר לא נראה באופק.

הילדים בבית שמעו את שיחות הטלפון המתחננות של אביהם וראו את הייאוש על פני ההורים. 'אם החודש אני לא אשלם לבעל הבית, הוא ישליך אותי מהמלונית', אמר לאשתו ערב אחד, 'ואז לא יהיה לנו לא מקור פרנסה ולא מקום מגורים. אני לא יודע מה לעשות'...

למחרת בבוקר יצא האיש אל חזית המלונית, ולהפתעתו הוא מוצא את בנו הקטן, בן 8-ה, עומד מאחורי שולחן המוצב על הדשא, סמוך לכביש ראשי, ועליו כמה בקבוקי לימונדה. על שלט גדול עשוי מקרטון נכתב בגדול (בכתב יד ילדותי): 'עזרו לי להציל את משפחתי! בעל הבית מאיים לזרוק אותנו! קנו כוס לימונדה ביתית ב-2 דולר כדי שלא יפנו אותי מהבית'.

האב התרגש מהמעשה של בנו. הוא ליטף את ראשו כשדמעות בעיניו ואמר: 'לך לשחק עם החברים שלך. אני ואמא כבר נמצא פתרון'.

אבל הבן הקטן החליט להמשיך במשימתו. הצלחתו לא היתה מסחררת. מתוך כל הנהגים הרבים שחלפו על פניו, רק שישה קנו ממנו כוס לימונדה. והפדיון היומי שלו

המשך מאמר הרב יגאל

נשמעים", אם נגיש לילדים בקול אוהב, ונסביר להם שהגיע זמן האוכל, ואם זה לא יעזור אפשר להרים עליהם את הקול, אבל לא לכעוס, הכעס גורם לנו לטעות בשיקול הדעת, ולומר דברים שנתחרט עליהם. כעס לא מחנך לעולם!

משום שבשעת הכעס בדרך כלל פוגעים בצד השני, וגם אם הוא ישתוק מחמת הפחד, כעת הרי הוא זוכר את הפגיעה, וחלילה יבוא לנקום, או פשוט לעזוב. וכך לצערנו קורה פעמים רבות בשעת מריבה בין בני הזוג, כשהאחד חושב שאם יצעק על השני מתוך כעס אזי הוא יפחד ויכנע תחתיו, ואינו יודע ששתיקתו של השני נובעת מפחד ולא מהערכה, ובפעם הבאה ינסה לנקום את נקמתו. בשבוע הבא נביא את הפתרון לכעס ואיך נתגבר עליו. מתוך הספר "יגל ליבי בישועתך". שבת שלום

מיהו המחנך החכם
סיבה נוספת לכעס - היא הרצון לחנך את הזולת. פעמים שבעל כנעס לביתו ושומע צרחות, "ילדים תכנסו להתקלח", "תכינו שיעורי בית", "תסדרו את החדר שלכם". ולשאלתו על מה באות הצעקות? עונה רעיינו "זו הדרך היחידה שהם מקשיבים". וכך פעמים שמישהו עקף אותו בכביש בפראות, מיד יפתח את החלון ויחל בצעקות רמות להוכיח את הנהג השני. וכשנשאל אותו מדוע אתה צועק? יענה "אני צריך לחנך אותו לנהוג בזהירות". בואו ונחשוב יחדיו - האם בגלל הצעקות שקיבל הנהג, יהיה מחונך יותר מעתה והילך? לא היה טוב יותר לדבר בנחת ולהסביר לנהג כמה מסוכנת נהיגתו? גם בחינוך הילדים, כשצועקים עליהם הם מפחדים, וכשמסבירים להם הם מקשיבים, וכבר לימדנו שלמה המלך (קהלת ט, יז) "דברי חכמים בנחת

רוצה להיות שותף באחזקת 84 תורה של אברכים?

בית המדרש "ביע אומר" בבני-ברק מציע לכם שותפות גם באחזקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות. בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!

בתרומה של 180 ש"ח למשך 24 חודשים הנך שותף וגם תקבל מתנה **פיטום הקטורת** על קלף עם בית מדרש שונתב ע"י סופר אברך ירא שמים כמו שכתב רבי חיים בלאו' בספרו ששטנול לפרנסה

בתרומה של 100 ש"ח למשך 12 חודשים תקבל **סכין מכסף** של חברת הצורפים עם חריטה של שמות המסוגלים לפרנסה

לפרטים חייגו: 03-8000770

בשבת והלל להשם יתברך שמחים אנו להודיע כי יצא לאור הספר "יגל ליבי בישועתך"

מאת הרב יגאל כהן שליט"א בנושאים אמונה וביטחון, שמחה בעבודת השם, שלוה, סבלנות, וקנאה. איך אפשר להיות מאושר? מהי אמונה? איך אפשר לדעת שיש בורא לעולם? מהו הבטוח בהשם? איך אפשר להיות בטוח בהשם? למה באים שיעורים? הכל לטובת? מחפשים ישועה? מה עונה אמונתנו? הדרך להגיע לענוה? הבטחה לעשייתנו? סבלנות? איך אפשר להגיע לשלום נפש? למה חייבים להיות בשמחה? תשובות לשאלות אלו יתבארו בספר זה

ניתן להשיג את הספר אצל:

בני ברק - בית מדרש "ביע אומר", עו"א 41, 03-8000-770	חדרה - משי ארבל, הבריגדה היהודית 8, ב.אולנה 8488220-059
ירושלים - משפחת דמארי, ב.א. 27 שבי סנהדריה	מדינת - משי בלסאנו 02-25742-08, 08-7794793
אשדוד - צור בוארון 052-658387	משי בלסאנו 052-658387
פתח תקווה - מרכז סטודיו בן ציון גלים 57 א.ת.	מדינת - משי בלסאנו 052-658387
רחובות - משי בלסאנו 054-8491930	אשקלון - משי בלסאנו 054-8491930

באפשרותך לזכות את הרבים בכסף קטן

הדפסת 1000 דיסקים של הרב יגאל כהן סה"כ 800 ש"ח ואתה שותף לאלפי שיעורי תורה שאנשים ישמעו ויתחזקו אפשר גם בתשלומים

להצטרפות חייגו: 03-8000770

המטר שלך לנצח נצחים

230 אנשים מאשרים כבר זכו ורכשו מטר במקדש עולם לנצח נצחים. קרקע עליה יוקם בית המדרש הגדול בבני ברק, על שמו ולזכרו הסתור של אבינו רוענו אור עולם מרן רבינו **עובדיה יוסף זי"ע"א**

אילו זכויות יהיו במטר שלך?

- 1,500 איש בשבוע משתתפים בשיעורי תורה
- 85 אברכים עמלים בכולל רבנות ודיינות
- 24 שעות לימוד תורה בבית המדרש
- חלוקת מזון ליתומים ואלמנות
- הפצת תורתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זי"ע"א

המטר שלך לנצח נצחים מחכה לך, לא כולם זכו, נשאר עוד כמה שעות מטרם בודדים. **אולי אתה תהיה הזוכה המאושר?**

הנצח את יקירך וקנה קניין נצח במרכז הגדול המפיץ את אור תורתו של מרן זי"ע"א

רחוב עוזיאל 41 בני ברק טלפון 03-8000770